

ALBUMIIN ÖÖPÄEVASES URIINIS

Lühend	dU-Alb
Mõiste	Albuminuuria on neerukahjustuse progresseerumise marker ja kardio-vaskulaarhaiguse riskifaktor. Kahjustamata neerude kaudu eritub ööpäevas albumiini väikeses koguses. Mikroalbuminuuria korral on albumiini eritumine uriiniga suurenenud vähesel määral. Mikroalbuminuuria ei ole tavalise uriini ribaanalüüsiga (U-Strip) sedastatav.
Näidustused	Albuminuuria sedastamine: <ul style="list-style-type: none"> 1. ja 2. tüüpi diabeedi tüsistuste sõeluuring ja ravi seire proteinuuria puudumisel. dU-Alb on võrreldes U-Alb/U-Crea uuringuga eelistatud diabeetilise nefropaatia ravi jälgimisel. <ul style="list-style-type: none"> hüpertensiooni tüsistuste seire Albuminuuria hindamiseks soovitatakse uuringut korrata 2–3 korral umbes 1-nädalase vahega (suur intraindividuaalne variatsioon).
Proovivõtu vahendid	Uriini kogumiskoostis (ööpäevauriin)
Materjali säilivus ja transport	Uriin: 15–25 °C 7 päeva, 2–8 °C 1 kuu, –20 °C 6 kuud
Teostamise aeg ja koht	Iga päev, kliinilise keemia labor, Ravi 18
Mõõtmismeetod	Immuunturbidimeetria
Referentsvahemikud	< 30 mg/d
Tõlgendus dU-Alb↑	Albuminuuria 30–300 mg/d Glomerulaarse basaalmembraani suurenenud läbilaskvus albumiini suhtes: <ul style="list-style-type: none"> 1. ja 2. tüüpi suhkurtõbi (varases järgus diabeetiline nefropaatia) hüpertensioon, preeklampsia vaskulaarne haigus Lühiaegne: <ul style="list-style-type: none"> urotrakti infektsioon äge palavikuga kulgev haigus mõõdukas hüpertensioon südamepuudulikkus Segavad tegurid: hematuuria (menstruatsioon), füüsiline koormus, valgurikas dieet või suur soolade sisaldus Märkus: Püsiva albuminuuria diagnoosimiseks peab kolmest proovist kahes olema albumiini sisaldus suurenenud.
Konsultatsioon	Vaike Viia, Svetlana Norman
HK hinnakirja koodid	66117
Kirjandus	<ol style="list-style-type: none"> Burtis CA, Ashwood ER, Bruns DE (2006) Tietz Textbook of Clinical Chemistry and Molecular Diagnostics, 4th Edition, Elsevier Saunders: 814-816, 886 Fischbach FT, Dunning MB (2004) A manual of laboratory diagnostic tests, 7th Edition, Lippincott Williams & Wilkins: 194–195 (2000) ECLM – European Urinalysis Group European urinalysis guidelines, The Scandinavian Journal of Clinical & Laboratory Investigation, 69 (231): 18–19, 60
Koostaja	Liisa Kuhi